

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI S U C E A V A

DECIZIA NR. 27
din 18.04.2007

privind soluționarea contestației formulată de
P.F. din localitatea,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
..... sub nr. din 13.02.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului prin adresa nr. /07.02.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. /13.02.2007, cu privire la contestația formulată de **P.F.**, având domiciliul fiscal în localitatea, str.

Întrucât prin contestația formulată nu s-a precizat cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe categorii de impozite, prin adresa nr. din 28.02.2006, s-a pus în vedere contestatoarei să completeze plângerea formulată cu aceste elemente.

Având în vedere că până la data emiterii prezentei decizii contestatoarea nu a dat curs solicitării noastre, în conformitate cu prevederile pct. 2 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

P.F. din localitatea contestă Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente nr. din 24.01.2007 și Decizia de impunere anuală nr. din 04.08.2006, emise de Administrația Finanțelor Publice a municipiului, privind suma delei, reprezentând:

-lei plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit;
-lei impozit pe venit datorat pentru anul 2005.

De asemenea, **P.F.** contestă Decizia de compensare nr. din 04.12.2006, emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului, și Declarația privind veniturile estimate din activități independente, înregistrată sub nr. din 24.01.2007.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.175 și 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. P.F.din localitatea prin contestația formulată susține că până în luna mai 2006 și-a desfășurat activitatea ca avocat în cadrul cabinetului propriu, după care și-a încetat activitatea deoarece prin Decretul nr. 589 din 02.05.2006 a fost numită în funcția de judecător în cadrul Judecătoriei, iar prin Decizia nr. 38 din 26.05.2006 a Consiliului Baroului a fost trecută începând cu data de 10.05.2006 în tabloul avocaților incompatibili.

Contestatoarea susține că s-a prezentat la Administrația Finanțelor Publice, a anunțat că și-a încetata activitatea ca persoană fizică autorizată și a depus decizia Consiliului Baroului de Avocați.

Petenta precizează că în luna decembrie 2006, când i s-a comunicat decizia de impunere finală pentru veniturile realizate în anul 2005, a primit înștiințarea de compensare nr.din 04.12.2006, prin care a fost anunțată că diferența de impozit stabilită în minus în sumă de lei, din decizia de impunere finală pe anul 2005, s-a compensat cu obligațiile datorate către bugetul de stat în baza Deciziei de impunere nr. din 07.03.2006, în sumă de, pe care trebuia să le achite până la data de 26.06.2006, și în sumă de lei, pe care trebuia să le achite până la data de 26.09.2006.

De asemenea, contestatoarea precizează că din înștiințarea de compensare primită a aflat de existența Deciziei de impunere nr. din 04.08.2006, care nu i s-a comunicate niciodată, neavând astfel posibilitatea să o conteste.

P.F.precizează că a fost îndrumată să facă o cerere prin care să solicite efectuarea unui control în vederea încheierii activității fiscale, dar nu i-a fost comunicată o dată pentru efectuarea controlului fiscal, în schimb a fost emisă decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind veniturile realizate din activități independente pe anul 2007, nr. din 24.01.2007, prin care i s-a comunicat la data de 29.01.2007 că are obligația de a achita suma de lei, impozit anticipat pentru anul 2007.

De asemenea, precizează că în conținutul acestei decizii se menționează existența unei declarații privind veniturile estimate din activități independente, nr.din 24.01.2007, dar pe care nu a dat-o, întrucât și-a încetat activitatea ca avocat în luna mai 2006.

P.F.solicită anularea actelor administrative contestate și suspendarea executării acestora.

II. Prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente nr. din 24.01.2007, organele de control au stabilit că **P.F.** datorează pentru anul 2007 plăți anticipate cu titlu de impozit în sumă totală delei, din care lei cu termen de plată la data de 15.03.2007, lei cu termen de plată la data de 15.06.2007, lei cu termen de plată la data de 15.09.2007 și lei cu termen de plată la data de 15.12.2007.

Potrivit deciziei de impunere, impozitul a fost stabilit în baza declarației privind veniturile estimate din activități independente nr.din 24.01.2007, pentru un venit estimat de lei.

Prin Decizia de impunere anuală nr. din 04.08.2006, organele de control au stabilit că **persoana fizică**, pentru veniturile realizate în anul 2005, în sumă de lei, datorează un impozit pe venit delei.

Potrivit deciziei de impunere contestate, plățile anticipate efectuate au fost de lei, organele de control stabilind astfel că persoana fizică are de primit de la bugetul de stat un impozit în sumă de lei.

Prin înștiințarea de compensare nr. din 04.12.2006, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice înștiințează contribuabilacă s-a efectuat compensarea diferenței de impozit stabilită în minus prin Decizia de impunere nr. din data de 04.08.2006, în sumă de lei, cu obligațiile datorate la bugetul de stat în sumă totală de lei, din carecu termen de plată la data de 15.06.2006 și lei cu termen de plată la data de 15.09.2006.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere anuală nr. din 04.08.2006, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă contribuabila datorează impozitul pe venit în sumă delei, înscris în această decizie, în condițiile în care decizia comunicată contribuabilei, nr. din 19.12.2006, este aceeași cu decizia nr. din 04.08.2006, menționată de organele de control în Înștiințarea de compensare nr.din 04.12.2006.

În fapt, P.F. contestă Decizia de impunere nr. din 04.08.2006, menționată de organele fiscale în Înștiințarea de compensare nr.

..... din 04.12.2006, motivând că nu i-a fost comunicată și nu a avut astfel posibilitatea să o conteste.

Având în vedere susținerile contestatoarei și faptul că din actele existente la dosarul cauzei rezultă că, cu confirmarea de primire nr., contestatoarei i s-a comunicat la data de 28.12.2006 o decizie cu numărul, iar prin Înștiințarea de compensare nr.din 04.12.2006 organele fiscale fac referire la Decizia de impunere anuală nr. din data de 04.08.2006, decizie pe care contestatoarea susține că nu a primit-o, prin adresa nr. din 01.03.2007 s-a solicitat organului fiscal lămuriri în acest sens.

Administrația Finanțelor Publice a municipiului, prin adresa nr. din 02.03.2007, precizează că „*Decizia nr. din 04.08.2006 este aceeași cu Decizia de impunere anuală nr. din 19.12.2006, întrucât la data de 04.08.2006 a fost emisă în baza declarației speciale privind veniturile realizate în anul 2005, înregistrată sub nr./15.05.2006, și în data de 19.12.2006 a fost transmisă contribuabilului cu confirmare de primire. Menționăm că în evidențele fiscale apare o singură decizie de impunere anuală aferentă anului 2005”.*

În drept, conform art. 175 „Posibilitatea de contestare” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

De asemenea, potrivit **art. 176 alin. (2)** din același act normativ **„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că, potrivit confirmării de primire nr., **P.F.** a primit Decizia nr. la data de 28.12.2006.

Contestatoarea avea posibilitatea să conteste Decizia nr. din 19.12.2006, ce i s-a comunicat la data de 28.12.2006, în termen de 30 de zile de la primire, **potrivit art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, unde se precizează că: **„(1) Contestația**

se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”

Prin adresa nr. din 08.03.2007, transmisă cu confirmarea de primire nr., semnată de primire la data de 19.03.2007, s-a comunicat contribuabilei că decizia ce i-a fost transmisă este una și aceeași cu cea menționată de organele de control în înștiințarea de compensare și s-a solicitat să precizeze dacă prin cererea formulată se contestă Decizia nr. din 19.12.2006, dar, până la data emiterii prezentei decizii, contestatoarea nu a dat curs solicitărilor noastre, astfel că se înțelege că se contestă Decizia nr. din 04.08.2006.

Având în vedere că, așa după cum menționează organele fiscale prin adresa nr. din 02.03.2007, **Decizia nr. din 04.08.2006** este aceeași cu **Decizia de impunere anuală nr. din 19.12.2006**, se constată că organele fiscale au produs o eroare materială, în sensul că data înregistrării deciziei ce i-a fost transmisă contribuabilei este diferită de cea existentă la organul fiscal, ambele fiind anexate la dosarul cauzei.

Potrivit **art. 48 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată,

„Îndreptarea erorilor materiale

Organul fiscal poate îndrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului. Actul administrativ corectat se va comunica contribuabilului, potrivit legii.”

Referitor la aplicarea acestui articol, Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1050 / 2004, precizează următoarele:

„47.1. Erorile materiale reprezintă greșelile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților din raportul juridic fiscal sau cele de calcul ori altele asemenea. Aceste erori nu pot privi fondul actului, respectiv existența sau inexistența obligațiilor fiscale stabilite prin actul administrativ fiscal.

47.2. Dacă îndreptarea erorii materiale se face prin adăugări sau ștersături operate în cuprinsul actului administrativ fiscal, acestea vor fi semnate și ștampilate de organul fiscal, în caz contrar nefiind luate în considerare. Îndreptarea erorii materiale va fi operată pe toate exemplarele originale ale actului administrativ fiscal.

47.3. După efectuarea îndreptării erorii materiale, organul fiscal are obligația de a comunica contribuabilului sau oricărei alte persoane interesate, de îndată, operațiunea efectuată.

47.4. În cazul în care îndreptarea erorii materiale nu se poate efectua direct pe actul administrativ fiscal, se emite un nou act administrativ fiscal care, de asemenea, va fi comunicat contribuabilului.”

Întrucât data din decizia comunicată contribuabilei este diferită de cea existentă la organul fiscal și care apare menționată în înștiințarea de compensare, organul fiscal va analiza și va proceda conform textelor de lege menționate, privind corectarea erorilor materiale.

Având în vedere că decizia contestată, nr. din 04.08.2006, menționată de organele de control în Înștiințarea de compensare nr. /04.12.2006 și pe care contribuabila o contestă, este aceeași cu decizia din 04.12.2006, ce i-a fost comunicată contribuabilei la data de 28.12.2006 și care nu a fost contestată, **urmează a se respinge contestația ca fiind fără obiect.**

2. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente, nr. din 24.01.2007, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea cauzei, în condițiile în care impozitul de plată stabilit prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente pentru anul 2007, nr. din 24.01.2007, contestată de petentă, a fost modificat de organul fiscal prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit, nr. din 06.02.2007.

În fapt, prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente, nr. din 24.01.2007, organele de control au stabilit că **P.F.** datorează pentru anul 2007 plăți anticipate cu titlu de impozit în sumă totală de lei, din care lei cu termen de plată la data de 15.03.2007, lei cu termen de plată la data de 15.06.2007, lei cu termen de plată la data de 15.09.2007 și lei cu termen de plată la data de 15.12.2007.

Potrivit deciziei de impunere, impozitul a fost stabilit în baza declarației privind veniturile estimate din activități independente nr. din 24.01.2007, pentru un venit estimat de lei.

Prin contestația formulată petenta susține că până în luna mai 2006 și-a desfășurat activitatea ca avocat în cadrul cabinetului propriu, după care și-a încetat activitatea deoarece prin Decretul nr. 589 din 02.05.2006 a fost numită în funcția de judecător în cadrul Judecătoriei, iar prin Decizia nr. 38 din 26.05.2006 a Consiliului Baroului a fost trecută începând cu data de 10.05.2006 în tabloul avocaților incompatibili.

De asemenea, menționează că s-a prezentat la Administrația Finanțelor Publice, a anunțat că și-a încetata activitatea ca persoană fizică autorizată și a depus decizia Consiliului Baroului de Avocați.

Prin referatul cu propuneri de soluționare, organele de control precizează că inițial au emis Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente nr. din 24.01.2007, prin care au stabilit că **P.F.**datorează plăți anticipate cu titlu de impozit în sumă totală delei, din care lei cu termen de plată la data de 15.03.2007, lei cu termen de plată la data de 15.06.2007, lei cu termen de plată la data de 15.09.2007 și lei cu termen de plată la data de 15.12.2007.

Așa după cum se precizează în referatul cu propuneri de soluționare, ulterior, în urma verificării documentelor aflate la dosarul fiscal, organele de control au constatat că **P.F.**a depus decizia de încetare a activității, drept pentru care au emis Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit nr. din 06.02.2007, prin care modifică Decizia de impunere emisă inițial, nr. din 24.01.2007.

Potrivit Deciziei de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente nr. din 06.02.2007, s-a stabilit că **P.F.**nu are de efectuat plăți anticipate cu titlu de impozit pentru anul 2007.

În drept, conform art. 175 „Posibilitatea de contestare”

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

De asemenea, potrivit **art. 176 alin. (2)** din același act normativ **„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că impozitul de plată stabilit prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente, nr. din 24.01.2007, decizie care constituie obiectul contestației, a fost modificat, în sensul anulării de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului a

sumeii stabilite inițial, prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente pe anul 2007 nr. din 06.02.2007.

În ceea ce privește susținerea contestației că nu a depus Declarația privind veniturile estimate din activități independente nr.din 24.01.2007, menționată de organele fiscale prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente nr. din 24.01.2007, prin referatul cu propuneri de soluționare, organele fiscale menționează că această declarație nu există, numărul acesteia,, fiind preluat din declarația specială privind veniturile realizate de contribuabilă în anul 2005.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, Decizia de impunere privind plățile anticipate pe anul 2007 contestată de contribuabilă, nr. din 24.01.2007, în care se menționează că impozitul a fost stabilit în baza Declarației privind veniturile estimate din activități independente nr.din 24.01.2007, a fost modificată, stabilindu-se că **P.F.nu are de efectuat plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit pentru anul 2007.**

Ținând cont că decizia de plăți anticipate a fost anulată de organele de control printr-o altă decizie, faptul că organele de control au menționat în mod eronat această declarație, nu este de natură să influențeze rezultatul fiscal.

Având în vedere că Decizia de impunere privind plățile anticipate pe anul 2007 contestată de contribuabilă, nr. din 24.01.2007, a fost corectată de organul de control prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit nr. din 06.02.2007, organele de control stabilind că **P.F.nu are de efectuat plăți anticipate cu titlu de impozit pentru anul 2007, contestația pentru acest capăt de cerere a rămasă fără obiect.**

Față de cele prezentate mai sus, urmează **a se respinge** contestația formulată împotriva Deciziei de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente nr. din 24.01.2007, ca fiind **rămasă fără obiect**, întrucât impozitul de plată stabilit prin această decizie a fost modificat, în sensul diminuării acestuia cu întreaga sumă stabilită inițial, prin emiterea unei noi decizii de impunere, contestația neavând nicio sumă de achitat la bugetul de stat cu titlu de plăți anticipate privind impozitul pe venit pentru anul 2007.

3. Referitor la contestația formulată împotriva Înștiințării de compensare nr. din 04.12.2006, emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare specializat constituit la nivelul Direcției Generale a

Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care contestația nu este formulată împotriva unei decizii de impunere care să aibă ca obiect stabilirea obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat.

În fapt, prin Înștiințarea de compensare nr. din 04.12.2006, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului înștiințează contribuabilacă a efectuat compensarea diferenței de impozit stabilită în minus prin Decizia de impunere nr. din data de 04.08.2006, în sumă de lei, cu obligațiile datorate la bugetul de stat în sumă totală de lei, din carecu termen de plată la data de 15.06.2006 și lei cu termen de plată la data de 15.09.2006.

În drept, la **art. 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală se prevăd următoarele:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 500.000 lei (RON), se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3); [...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Actele administrative care au calitatea de act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere sunt precizate la **art. 85 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se menționează:

„Art. 85

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că organele de soluționare specializate constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor

administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, or înștiințarea de compensare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații de plată către bugetul de stat nu reprezintă decizie de impunere sau act administrativ fiscal asimilat deciziilor de impunere, prin înștiințările de compensare nefiind stabilite creanțe bugetare.

Conform textelor de lege menționate mai sus cererile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

Potrivit pct. 5.1 – 5.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005:

„5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc.

Din textele de lege rezultă că prin deciziile de impunere se individualizează creanțe fiscale, or prin Înștiințarea de compensare nr. din 04.12.2006 organele de specialitate din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului au efectuat compensarea diferenței de impozit stabilită în minus prin Decizia de impunere nr. din data de 04.08.2006, în sumă de lei, cu obligațiile datorate la bugetul de stat în sumă totală de lei.

De asemenea, se reține că organele specializate în soluționarea contestațiilor constituite la nivelul direcțiilor generale a finanțelor publice teritoriale au o competență strict delimitată, putându-se investi doar cu soluționarea contestațiilor ce privesc sume stabilite prin decizii de impunere, precum și titlurile de creanță privind datoria vamală, deci cu anumite categorii de acte administrative fiscale prevăzute expres și limitativ de lege.

În concluzie, înștiințarea de compensare nu are caracterul unei decizii de impunere și nici nu reprezintă un act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere, așa cum este precizat la art. 85 din codul de procedură fiscală, ci act administrativ fiscal prin care se sting drepturile și obligațiile fiscale.

Din cele prezentate mai sus rezultă că Înștiințarea de compensare nr. din 04.12.2006 reprezintă alt act administrativ fiscal, iar potrivit alin. (2) al art. 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, competența de soluționare a contestațiilor formulate împotriva altor acte administrative fiscale aparține organului fiscal emitent, respectiv Administrației Finanțelor Publice a municipiului

Față de cele prezentate mai sus, se trage concluzia că organele de soluționare constituite la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului nu au competența materială în soluționarea contestației formulate de P.F. împotriva Înștiințării de compensare nr. din 04.12.2006, drept pentru care pentru acest capăt de cerere **se va transmite dosarul** spre soluționare Administrației Finanțelor Publice a municipiului, în calitate de organ emitent.

4. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumelor stabilite prin actele administrative atacate, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea cererii, în condițiile în care aceasta nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, P.F. a formulat cerere de suspendare a executării actelor administrative contestate, emise de Administrația Finanțelor Publice a municipiului, până la soluționarea contestației.

În drept, art. 185 alin. 1 și alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei

contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei.”

Se reține că **P.F.**a depus contestația la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului la data de 06.02.2007, deci ulterior datei de 23.06.2006, data intrării în vigoare a Legii nr. 158/2006 privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 165/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Totodată, la art. 14 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, se prevede:

„(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților.”

Având în vedere aceste dispoziții imperative ale legii, cererea **P.F.**, de suspendare a executării actelor administrative ce fac obiectul contestației, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea acestei cereri, neavând competența materială.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 48, 85, 175, 176 alin. (2), 177, 179 și 185 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, punctele 47.1 – 47.4 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1050 / 2004, pct. 5.1 – 5.4 și 9.8 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005, art. 14 alin. 1 și 2 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, coroborate cu prevederile art. 186 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE :

1. Respingerea contestației ca fiind fără obiect pentru suma delei, reprezentând impozit pe venit pentru anul 2005, stabilit prin

Decizia de impunere anuală nr. din 04.08.2006, emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului

2. Respingerea contestației ca fiind rămasă fără obiect pentru suma **delei**, reprezentând plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit, stabilite prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente nr. din 24.01.2007, emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului

3. Transmiterea dosarului pentru Înștiințarea de compensare nr. din 04.12.2006 Administrației Finanțelor Publice a municipiului, în calitate de organ emitent al actului atacat, pentru a proceda conform actelor normative aplicabile speței;

4. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului în ceea ce privește cererea persoanei fizice autorizatede suspendare a executării actelor administrative contestate, emise de Administrație Finanțelor Publice a municipiului, soluționarea acestei cereri fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.